

Стамат Вікторія Михайлівна
Миколаївський національний аграрний університет, Україна
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та маркетингу

Дяченко Анастасія Романівна
Миколаївський національний аграрний університет, Україна,
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»

КОМУНІКАЦІЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Співпраця органів державної влади та місцевого самоврядування в аграрному секторі стає вкрай важливою для формування ефективної системи управління виробництвом продукції рослинництва на аграрних підприємствах. Ця тема стосується не тільки забезпечення продовольчої безпеки країни, але й впливає на соціальний, економічний та екологічний аспекти сільськогосподарського сектору.

Управління в аграрному секторі потребує уважної координації і співпраці між різними рівнями влади. Державні органи відповідають за розробку та впровадження національних стратегій у сільському господарстві, встановлення нормативів та стандартів, а також надання підтримки інноваціям та науковим дослідженням у цій галузі. Вони також мають важливу роль у забезпеченні дотримання законодавства, контролі якості продукції та забезпеченні дотримання прав споживачів [1].

Однак місцеве самоврядування відіграє ключову роль у реалізації цих стратегій на практиці. Місцеві органи влади мають ближчий зв'язок з аграрними підприємствами і можуть ефективно вирішувати проблеми, які виникають на рівні села чи області. Вони визначають призначення земельних ділянок, регулюють водні ресурси, надають підтримку місцевим фермерам та селянам, сприяють розвитку сільськогосподарських кооперативів, та забезпечують розвиток інфраструктури, яка необхідна для сільськогосподарського виробництва.

Співпраця між цими двома рівнями влади дозволяє створити інтегровану систему управління, яка сприяє підвищенню продуктивності та конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств. Ця співпраця дозволяє ефективно вирішувати проблеми, пов'язані з земельними питаннями, дотриманням стандартів якості, використанням сучасних технологій, а також підвищенням якості навколишнього середовища та забезпеченням стійкості сільських громад [2].

Одна з ключових особливостей полягає в тому, що органи державної влади встановлюють загальні стратегії та політику у галузі сільського господарства, розробляють правові норми, стандарти і вимоги до якості продукції. Вони також забезпечують фінансову підтримку для розвитку

аграрного сектору, надають субсидії та інші форми державної допомоги для сільських господарств.

З іншого боку, місцеві органи самоврядування доповнюють цей процес, враховуючи конкретні потреби та умови своєї місцевості. Вони здійснюють нагляд за виробництвом, враховуючи місцеві агрокліматичні та екологічні особливості. Місцеві органи влади визначають, які культури найбільше підходять для конкретних земельних ділянок, сприяють впровадженню новітніх технологій та методів обробки землі, розробляють програми підвищення кваліфікації фермерів та аграрних спеціалістів на місцях [3].

Ще однією важливою особливістю є забезпечення відкритості та прозорості в управлінні. Місцеві громади повинні мати можливість брати активну участь у процесах прийняття рішень, пов'язаних з розвитком сільськогосподарського сектору. Це може включати в себе проведення громадських слухань, консультації з місцевими жителями щодо вибору культур для вирощування, розробку планів виробництва та розподілу земельних ресурсів [4].

Узгоджена робота між державними та місцевими органами влади створює сприятливі умови для стійкого розвитку сільськогосподарського сектору. Ця взаємодія сприяє забезпеченню продовольчої безпеки, збільшенню виробництва та продуктивності сільськогосподарських підприємств, а також сприяє покращенню якості життя селянських громад.

Отже, комунікація органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері розвитку аграрних підприємств є ключовою для розвитку сільськогосподарського сектору. Ця співпраця відзначається особливостями, що включають в себе загальні стратегії та фінансову підтримку національного рівня, а також адаптацію їх до місцевих умов та потреб. Особливо важливою є відкритість та прозорість у управлінні, де активна участь громад сприяє справедливому прийняттю рішень і спільному вирішенню питань, пов'язаних із сільським розвитком. Ця спільна робота сприяє підвищенню продуктивності та конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств, забезпечує продовольчу безпеку та покращення якості життя населення в сільських регіонах.

Список використаних джерел:

1. Ходаківський Є. І., Ратошнюк Т.М., Капітула Л.Л., Плотнікова М.Ф. Формування системи розвитку сільських територій на засадах підприємництва, саморегулювання та державного управління. Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. 2016. С.158-170. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/ZnpPdatu_2016_25_21
2. Комплексна програма інноваційного розвитку галузей рослинництва та тваринництва на рівнях сільських соціумів. 2015. 80 с.
3. Мазур К. В., Кубай О.Г. Менеджмент аграрного підприємства : навч. посіб. Вінниця: ТВОРИ, 2020. 284 с.
4. Піяга Н. О. Підвищення ефективності державного впливу на формування ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств Львівщини. 2015 С.35-39.